DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIX. ZATURDAG den 19den MAART, 1831. N. 11

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Oproeping.

WY Jonkheer Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt aldaar, &c. &c. &c.

Aan alle Burgers en Opgezetenen dezer Kolonie, salut!

Het Moederland is, ten gevolge van eenen gewapenden volksopstand der Zuidelyke provincien, door een' ellendigen hoop Muiters, trouwlooze Eedverbrekers en Vreemdelingen aangevallen; alles spoed zich te wapen, alles wat Vorst en Land bemint schaart zich onder de Banieren, ter verdediging van den dierbaren vaderlandschen grond.

Uit het diepst der beurzen wordt door groot en klein, aanzienlyk en gering, ryk of onbemiddeld, vrywillig ten dienste der goede zaak en ter voorziening in de dringendste behoeften, opgebragt. Noord Nederland vertoont een aandoenlyk tafereel van Vorst en Vaderlands liefde en trouw aan het oog der volken.

En zouden wy, schoon verre van het tooneel des oorlogs en des aanvals verwyderd, zouden wy die alzoo geene gelegenheid hebben onze trouw en moed aan eenen geliefden en geëerbiedigden Souverein te betoonen, ledige aanschouwers van dien worstelstryd blyven en het onze mede niet gewillig toebrengen tot schraging der goede zaak door geldelyke bydragen, ieder naar zyn vermogen, rang of stand?—Neen! dit vermogen wy van Curaçaosch inwoners niet vooronderstellen. Zy toch gaven altoos en bevorens blyken van trouw en gehechtheid aan het Moederland en aan dat Huis hetwelk thans zoo gelukkiglyk over het Ryk der Nederlanden en deszelfs volkplantingen den Schepter zwaait.

Welaan dan Burgers en Opgezetenen van dit en onderhoorige Eilanden, neemt ook een werkdadig deel in den toestand waarin het dierbaar Moederland zich bevindt en toont, door het geven van ruime giften, uwe verknochtheid aan hetzelve en het belang dat gylieden steit ook in uwe eigene veiligheid en rust.

En ten einde hiertoe gelegenheid gegeven worde, zoo hebben wy goedgevonden te bepalen, gelyk bepaald wordt by deze:

1. Er zal in deze kolonie een inzameling opengesteld worden van giften in geld of geldswaarde, ten behoeve van het Moederland, om gesteld te worden ter dispositie van Zyne Excellentie den Minister voor den Waterstaat, de Nationale Nyverheid en Kolonien.

2. Deze inzameling zal geschieden by wyze van vrywillige giften, in eene beslotene kist, dewelke voor dit eiland ter Gouvernements Secretary, dagelyks, uitgezonderd des Zondags, zal geplaatst worden en wat de eilanden Bonaire en Aruba aangaat, op zoodanige plaats en uur als de Besturen aldaar naar localiteit zullen regelen.

3. Onverminderd deze giften, zal er eene lyst ter opgemelde Secretary of locaal in gereedheid liggen voor hun, dewelke verkiezen voor zekere som inteschryven en alzoo hunne giften bekend te stellen.

4. Met een en ander zal op dit eiland een aanvang gemaakt worden op morgen den 8sten dezer maand, van des voormiddags te negen ure tot des namiddags te twee ure, en op de onderhoorige eilanden op zoodanigen tyd en uur als aldaar zullen bepaald worden; terwyl de fournissementen op de lyst te vermelden, vóór of met den laatsten dezer maand zullen moeten gestort worden, waarvoor, des begerende, kwitantien, vry van zegel, aan de gevers zullen worden uitgereikt.

En op dat niemand hiervan onwetendheid kome voortewenden, zal deze op dit en de onderhoorige Eilanden worden gepubliceerd en geaffigeerd als naar gewoonte.

Gedaan op Curaçao den 7den Maart 1831.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

WY Jonkheer Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim over de Kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal het noodig geoordeeld is te voorzien tegen delaijen die er in de voldoening van 'slands regten en middelen zouden kunnen plaats vinden, door het indienen van rekwesten aan Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, strekkende tot verkryging van kwytschelding, vrystelling of vermindering van betaling van 'slands regten of middelen.

Zoo heeft Zyne Excellentie de Gouverneur Generaal voormeld, by resolutie van den 31sten December 1830, No. 1314-1221, ons geautoriseerd om de navolgende bepaling bekend te maken, namelyk: dat geene verzoekschriften aan den Gouverneur Generaal in te dienen, strekkende tot verkryging van kwytschelding, vrystelling of vermindering van betaling van 'slands schulden, zullen worden aangenomen of eenig reguard daarop geslagen, als alleen dan, wanneer aan de bedoelde Rekwesten zullen zyn geannexeerd behoorlyke legale bewyzen, dat de som waaromtrent het verzoek gedaan wordt, ten volle is genamptiseerd; terwyl bovendien het præsenteren van de alhier bedoelde Requesten aan den Gouverneur Generaal, wanneer zoodanig namptissement niet geschied is, in geen geval de executie zal surcheren.

Gearresteerd op Curaçao den 3den Maart 1831, het 18de Jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 9den daaraanvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

WY Jonkheer Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim over de Kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal Zyne Excellentie de Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, by aanschryving van den 7den February dezes jaars La. C No. 147-7, ten fine van promulgatie en executie aan ons toegezonden heeft de natemeldene publicatien door den Gouverneur Generaal in Rade gearresteerd, namelyk:

Eene dd. 21sten December 1830, houdende opheldering en interpretatie, te geven aan eenige artikelen in het reglement voor de Regtbanken van Kleine Zaken.

en

De andere dd. 1sten February 1831, houdende eene wyziging in artikel 17 der publicatie van Gouverneur Generaal in Rade, ter beteugeling en bestraffing van feitelyke geweldadigheden van den 16den Maart 1830.

Zoo wordt by deze aan dezelve publiciteit gegeven; luidende de gemelde publicatien als volgt:

1830. N°. 17.

Gouvernements Blad.

PUBLICATIE.

Houdende opheldering en interpretatie, te geven aan eenige artikelen in het Reglement voor de Regtbanken van Kleine Zaken.

DE GOUVERNEUR GENERAAL IN RADE.

ALLEN, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Willende, ter bevordering van eene rigtige handhaving der Justitie in de Nederlandsche W. I. Bezittingen, eenige opheldering en interpretatie geven aan sommige artikelen van het Reglement op de Regtbanken van Kleine Zaken, by besluit van 's Konings gewezen Commissaris Generaal, dd. 21 July 1828, No. 222, voor de Nederlandsche West Indische Bezittingen gearresteerd.

ZOO IS HET, dat Wy hebben goedgevonden en verstaan te arresteren, het gene volgt:

Art. 1.

Wanneer men naar aanleiding van art. 24 van het Reglement, zich binnen den by art. 26 gestelden termyn, in civile zaken tot appelant heeft gesteld van eenig by de regtbanken van Kleine Zaken gewezen vonnis, zal de appellant binnen den tyn van *tien* dagen na de gedane aanteekening van appel, een request moeten indienen aan den President van het Hof of van de Raden van Civile en Criminele Justitie, respectivelyk met overlegging van een afschrift van het gewezen vonnis en der daaronder gestelde aanteekening; met het verzoek om den dag te willen bepalen, waarop de zaak voor het Hof of den Raad in appel zal dienen, en daarvan de vereischte dagvaarding te doen uitgaan; aan welk verzoek de President van het Hof óf van de Raden zal defereren.

Art. 2.

Wanneer de appelant in gebreke mogt blyven om, binnen den by het vorige artikel bepaalden tyd, het door hem aangeteekend appel op zoodanige wyze te vervolgen, als daarby is voorgeschreven, zal het appel van zelf desert zyn, zoodanig dat het vonnis onmiddelyk kracht van gewysde zal verkrygen.

Art. 3.

Die naar aanleiding van art. 88 in appel wil komen van eenig by de Regtbanken van Kleine Zaken, als Regtbanken van Policie gewezen vonnis, zal binnen den tyd van *tien* dagen, na dat hetzelve is uitgesproken, van dit zyn voornemen kennis geven aan de Griffiers by de Regtbanken van Kleine zaken, welke daarvan de noodige aanteekening onder het vonnis zullen stellen, en die voorts verpligt zullen zyn, om, voor zoo verre door den gecondemneerden aanteekening is gedaan, daarvan onverwyld schriftelyk kennis te geven aan den ambtenaar, by de Regtbank, met de waarneming van het publiek ministerie belast, dewelke voor zoo verre *Suriname* betreft, van elke door hem gedane of aan hem door den Griffier medegedeelde aanteekening binnen tweemaal *vier en twintig* uren, na zoodanige aanteekening of mededeeling, zal moeten kennis geven aan den Procureur Generaal, die na dat op zyne daartoe gedane voordragt, het Hof van Civile en Criminele Justitie, den dag zal bepaald hebben waarop de zaak in appel zal dienen, de noodige dagvaardingen aan de beklaagden en getuigen zal doen uitgaan, ten einde ten bepaalden tyde voor het Hof te verschynen; zullende op gelyke wyze de voortzetting van het geinterjecteerd appel door de respective ambtenaren van het publiek ministerie worden geprovoceerd by de Raden van Civile en Criminele Justitie in de overige Nederlandsche West-Indische Bezittingen.

Art. 4.

Binnen den tyd van *twee* maanden na dat de Procureur Generaal te *Suriname*, en de respective ambtenaren van het publiek ministerie in de overige Nederlandsche W. I. Bezittingen, van de gedane aanteekening kennis zullen hebben bekomen, zal de zaak, hetzy door het publiek ministerie, of wel door den beklaagen appel is geinterjecteerd, door het publicke ministerie voor de Regter in appel moeten gebragt zyn; zullende, wanneer het publiek ministerie zulks binnen den gezegden termyn niet mogt hebben bewerkstelligd, het vonnis, voor zoo verre daarby de aangeklaagde persoon is schuldig erkend en tot eenige straffe veroordeeld, beschouwd worden, als niet aanwezig te zyn, en voor zoo verre deze daarby is geabsolveerd, hetzelve worden gehouden, als te zyn gegaan in kracht van gewysde.

Art. 5.

De vonnissen, by welke naar aanleiding van art. 65 van het Reglement, verbeurd verklaring van goederen is uitgesproken geworden, zullen niet aan appel onderhevig zyn, wanneer dezelve vonnissen niet tevens inhouden eene veroordeeling tot meer dan *Vyftig Gulden* (*f* 50) boete, of tot meer dan *vyf* dagen confinement, of wel tot eene correctie van meer dan *vyftig* (50) slagen.

Art. 6.

Het bepaalde by art. 62 van het Reglement, derogeert geenzins aan de, uit de betrekking van den slaaf tot zynen meester voortvloeijende, verpligting van den laatsten, om de kosten te dragen van de condemnatoire strafgedingen, waarin de slaaf zal zyn betrokken.—Dienvolgens zullen, wanneer slaven by de Regtbanken van Kleine Zaken tot eenige straf worden veroordeeld, derzelver meesters tevens worden gecondemneerd in de betaling der kosten te dezer zake gevallen, te dien effecte, dat dezelve, den gecondemneerden slaaf, na het ondergaan zyner straf, niet zullen kunnen terug bekomen, of dien in hun bezit zullen kunnen blyven behouden, dan tegen voldoening van dezelve kosten, onder vrylating evenwel aan hun, om des verkiezende, den slaaf aan den

ambtenaar van het publiek ministerie over te geven of over te laten, ten einde door deszelfs intermediair in het openbaar ter dekking der meer gemelde kosten te worden verkocht, in welke geval het meerdere provenu aan den eigenaar zal worden gerestitueerd.

Art. 7.

De tegenwoordige publicatie zal effect sorteren te *Suriname* met den *eersten* January 1831, en in de overige Nederlandsche West-Indische Bezittingen met den dag waarop dezelve aldaar zal worden gepubliceerd.

En op dat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelyke wyze worden gepubliceerd en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Aldus gearresteerd in de Raadsvergadering gehouden alhier aan *Paramaribo*, op den 21sten December 1830, het achttiende jaar van Zyner Majesteits Regering.

CANTZ'LAAR.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur Generaal in Rade,

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan *Paramaribo* den 23sten daaraanvolgenden.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

1831. N°. 1.
Gouvernements Blad.

PUBLICATIE.

Houdende eene wyziging in art. 17 der Publicatie van Gouverneur Generaal in Rade, ter beteugeling en bestraffing van feitelyke geweldadigheden van den 16 | 17 Maart 1830 (Gouv. blad van dat jaar No. 2.)

DE GOUVERNEUR GENERAAL IN RADE.

ALLEN, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Nademaal het aan ons is voorgekomen noodzakelyk te zyn, de wetsbepaling voorkomende in het slot van Art. 17 der Publicatie van Gouverneur Generaal in Rade, *ter beteugeling en bestraffing van feitelyke geweldadigheden* van den 16 | 17 Maart 1830 (Gouvernements-blad van dat jaar No. 2.) eenigzins nader te wyzigen.

Zoo is het, dat wy hebben goedgevonden en verstaan te arresteren het gene volgt.

Art. 1.

Het slot van Art. 17 der vermelde Publicatie, houdende: *zullende deze straf steeds moeten worden voorafgegaan door eene correctie van meer dan honderd slagen*: wordt gehouden voor vervallen.

Art. 2.

In plaats van deze woorden zal ter gemelder plaatse gelezen moeten worden: *zullende deze straf steeds moeten worden voorafgegaan door eene lyfstraf ter bepaling des Regters.*

En op dat niemand hier van eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelyke wyze worden gepubliceerd, en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Aldus gearresteerd in de Raadsvergadering, gehouden alhier aan *Paramaribo* den 1sten February des jaars 1831, van Zyner Majesteits Regering het achttiende.

CANTZ'LAAR.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur Generaal in Rade.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan *Paramaribo* den 2den February 1831.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gearresteerd op Curaçao den 4den Maart 1831, het 18de Jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.
Ter ordonnantie,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 9den daaraanvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

WY Jonkheer Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal Zyne Excellentie de Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen ons geautoriseerd heeft tot de invoering van provisionele voorzieningen ter uitvoering op de eilanden Bonaire en Aruba, van eenige der bepalingen van de publicatie van den Gouverneur Generaal in Rade dd. 1sten Juny 1830 en alhier op den 3den September deszelven Jaars gepubliceerd, betrekkelyk het heffen der belasting op de erfvolgingen in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen.

Zoo is het dat wy hebben noodig geoordeeld te bepalen, zoo als hierby wordt bepaald:

1. Dat de Algemeene Ontvanger op Curaçao zal belast zyn met de perceptie van de belasting op erfvolgingen op de eilanden Bonaire en Aruba verschuldigd en invorderbaar, edoch dat de betaling daarvan op Bonaire aan den Commandeur, en op Aruba aan den Ontvanger aldaar zal geschieden om aan den Algemeenen Ontvanger te worden overgemaakt.

2. Dat de gezaghebbers op de eilanden Bonaire en Aruba zullen bevoegd zyn, niet alleen tot de benoeming van eenen derde deskundige by artikel 23 der voormelde publicatie bedoeld, maar ook tot het afnemen van eeden zoo op memoriën van aangiften, overeenkomstig het 25 en 26ste artikel, als van de ingevolge artikel 37 en 38 (alle van het voormelde reglement) benoemde deskundigen.

3. Dat de handelingen van en tusschen den Algemeenen Ontvanger en de belasting schuldigen, zoo als die in de voorzeide publicatie zyn voorgeschreven, door tusschenkomst van de respective Gezaghebbers op de voormelde eilanden zullen geschieden.

Gearresteerd op Curaçao den 5den Maart 1831, het 18de Jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.
Ter ordonnantie,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 9den daaraanvolgende.

(w. g. W. PRINCE, Sec.

WY Jonkheer Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim over de Kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal Zyne Excellentie de Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, by resolutie van den 4den February dezes jaars No. 124-111, aan ons ten fine van afkondiging en invoering toegezonden heeft: een reglement op het in concessie geven van gronden op het eiland Aruba, by de voormelde resolutie gearresteerd, zoo wordt hierby aan het gemelde reglement publiciteit gegeven en hetzelve alzoo ingevoerd om in werking te worden gebragt; luidende het voormelde reglement als volgt:

REGLEMENT op het in concessie geven van gronden op het eiland *Aruba.*

Art. 1. Met intrekking in zoo verre van alle vroegere verordeningen, wetten en reglementen, waarby anders mogt zyn bepaald, en zoo mede van het reglement op het in concessie geven van gronden op het eiland Aruba, gearresteerd den 13den February 1829 en gepubliceerd den 21sten daaraanvolgende, wordt aan alle ingezetenen van *Curaçao, Bonaire* en *Aruba* de bevoegdheid toegekend, om op Aruba goud te delven, mits zich gedragende overeenkomstig de hierna te vermelden bepalingen.

Art. 2. Dat tot dit einde voor zoo veel dit niet reeds geschied is, de goudplaatsen of gronden verdeeld zullen worden in concessien van perceelen, ieder vóór den arbeid van een man berekend.

Art. 3. De genen die verlangen mogen, van de by art. 1 verleende vryheid gebruik te maken, zullen het verzoek daartoe, het zy mondeling, het zy schriftelyk, moeten doen, aan den gezagvoerder van het eiland *Aruba*, met juiste opgave van de hoeveelheid gronds die zy wenschen te bewerken en van het getal arbeiders daartoe te bezigen, en aanduiding van de plaats waar dezelve gelegen is.

Art. 4. De gevraagde concessien zullen gratis door den gezagvoerder, dadelyk aan de eerstkomende aanvragers verleend worden, voor den tyd van een geheel Jaar, op de voorwaarde in dezen, doch speciaal by art. 5, 7 en 9 vastgesteld, het zy in enkelde, het zy in meerdere percelen, naar gelang van het getal arbeiders, hetgeen men daartoe bezigen wil, berekend voor ieder perceel een arbeider; ten zy, dat over de gevraagd wordende gronden bereids beschikt is, of te wel dat, den landheer verkiezen mogt, zoodanige grond of gronden aan zich te behouden. Zullende de verzoeken om concessien in geen ander geval kunnen geweigerd worden, en in de gevallen waarby door meer dan een persoon hetzelfde stuk gronds aangevraagd wordt, zal zulks door het lot, in tegenwoordigheid der belanghebbenden of hunne wettige gemagtigdens, worden beslist. Ook zullen de leenhouders voor elk volgend jaar geregtigd zyn, tot het leen bezit der vroeger verkregen concessien, byaldien zy zulks verlangen en daartoe ter bekwamer tyd zullen verzoek hebben gedaan.

Niettemin wordt den gezagvoerder van Aruba de verpligting opgelegd, om geene gronden, waarvoor aanvrage gedaan wordt, te mogen weigeren, dan na dat de beweegredenen daartoe door hem aan den Directeur van *Curaçao* zullen zyn opgegeven, en hy van denzelven daartoe autorisatie zal hebben bekomen.

De Directeur van *Curaçao* zal buitendien de bevoegdheid hebben, daartoe redenen vindende, om de concessien voor langer dan een jaar te verleenen.

Art. 5. Aan niemand zal het geoorloofd zyn, om zonder verkregen schriftelyk bewys van concessie van een daarby aangeduid gedeelte gronds opdelvingen te doen, of naar goud te zoeken, of dit verkregen hebbende, buiten de hem toegestane omtrek te graven; zullende hy met het werk niet mogen aanvangen, dan na dat dien omtrek aan hem, door den daartoe bevoegde district meester of een der daartoe door den gezagvoerder gedesigneerde persoon, zal zyn aangewezen, aan wiens beslissing hy zich ter eerster instantie zal moeten onderwerpen; zullende in cas van verschil door den gezagvoerder zelve finaal worden beslist. Elke overtreding van dit artikel zal gestraft worden met confiscatie van het te vinden goud, en bovendien het zy met eene boete van niet minder dan *f*200, edoch niet meerder dan *f*1000, het zy met eene gevangenis van niet minder dan *één* maand en niet meerder dan *zes* maanden, of wel met beide te gelyk, naar bevind van zaken en omstandigheden, ter beoordeeling des Regters.

Art. 6. De leenhouder zal gehouden zyn, om de hem toegewezene grond of gronden binnen bepaalde tydvakken te bewerken, en dewelke hierby worden vastgesteld, op drie maanden gedurende het drooge, en op zes maanden gedurende het regen saisoen, op pœne, dat wanneer na verloop van deze tyds bepalingen komt te blyken, dat de leenhouder niet werkzaam geweest is, de verleende concessie of concessien in den boezem van het Gouvernement zal of zullen terug keeren en dat hy die niet op nieuw zal mogen bearbeiden, dan na eene nadere concessie te hebben verkregen.

Art. 7. De bevelen door of van wegen den gezagvoerder ten aanzien van het werk, zal de leenhouder verpligt zyn stiptelyk optevolgen, op pœne dat in geval van ongehoorzaamheid het werk geschorscht en by opzettelyke onwilligheid de concessie zal worden ingetrokken.

Art. 8. Aan de leenhouders, die hierby vrygesteld worden van alle geldelyke lasten, ten aanzien der te verleenen concessie, wordt de billyke verpligting opgelegd, om al het reeds gewonnen en alzoo clandestien terug gehouden, en nog op eene geoorloofde wyze te winnen goud, aan den gezagvoerder overteleveren, dewelke voor 2-3 van het gewigt van het aan hem overgeleverd wordende gedegen goud, dadelyk tegen behoorlyk reçu aan den vinder of eigenaar zal uitbetalen het bedrag in geld of geldswaarde, gerekend tegen *f*42 het once oud Hollandsche gewigt, en voor het stof goud in dezelfde verhouding van 2-3 van het gewigt pro rato.

Art. 9. De verbods bepalingen by vroegere verordeningen, tegen het handeldryven van of door particulieren in of met zoogenaamd gedegen of maagden goud, of van goud in dien staat als hetzelve op Aruba aanwezig is; en gevonden wordt, blyven in volle kracht, even als of dezelve op nieuw in deze waren geinsereerd.

Art. 10. Alvorens de opdelvingen van een geconcedeerd perceel door den concessionaris kunnen verlaten worden, en hetzelve in den boezem van het Gouvernement kan terugkeeren, zullen de laatste leenhouders verpligt zyn, ten hunnen koste, hetzelve in zoodanige toestand te brengen dat er voor de voorbygangers geen gevaar kunne bestaan; zullende hy zich daarby gedragen naar de bevelen; hem door of van wege de gezagvoerder te geven, terwyl, by gebreke van dadelyke voldoening aan de deswegens te geven orders, het noodige van Gouvernements wege, edoch voor rekening der nalatigen, zal worden verrigt, en de kosten, by parate executie worden ingevorderd.

Art. 11. Het Gouvernement behoudt zich voor om dit Reglement naargaans zoodanig te veranderen of ampliëren als zulks naar vereischte der omstandigheden, nodig en raadzaam zal worden bevonden.

Art. 12. Alle vorige publicatien, wetten, reglementen en verordeningen, blyven, voor zoo veel daaraan door deze niet is gederogeerd, in hare volle kracht en waarde, en zal mitsdien aan derzelver stipte naarkoming de hand worden gehouden.

Aldus goedgekeurd en gearresteerd by Resolutie dd. 4den February 1831, No. 124-111.

De Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen,

(get.) CANTZ'LAAR.
Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,
De Algemeene Secretaris,
(get.) G. A. VAN DER MEE.
Voor eensluidend afschrift,
De Algemeene Secretaris,
(get.) G. A. VAN DER MEE.

Gearresteerd op Curaçao den 5den Maart 1831, het 18de Jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.
Ter ordonnantie,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 9den daaraanvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

BEKENDMAKING.

Secretary van het Gemeente-Bestuur,
Curaçao den 10den Maart 1831.

ER wordt hierby bekend gemaakt, dat de Gemeente-Raad, by besluit van den 2den Maart d. j. tot leden der Commissie belast met het toezigt op de Apotheken en het examineren van derzelver gasten of provisors benoemd heeft

De Weled. Heeren J. A. De Lima, *M. D.*
A. H. E. Ph. Schuler, Stads Chirurgyn en Officier van Gezondheid.
D. Beevers—en
P. Koentze.

De President van het Gemeente Bestuur,
THS. JUTTING.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 18den Maart 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 17 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 4den Maart 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand Maart zyn bepaald als volgt :

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Liefhebberij Komedie,

"On fait ce qu'on peut
Non pas ce qu'on veut."

DE Werkende Leden brengen mits deze ter kennisse van de Heeren Leden Intekenaren, dat de representatie van

Les Tourberies des Scapins,

Blyspel in drie Bedryven.
Gevolgd door het nastuk

Le Sourd et Le Begue,

Blyspel in een Bedryf.

zal op Donderdag den 24sten dezer plaats nemen.

Het Lokaal zal geopend worden te zes en de vertooning zal beginnen te zeven ure 's avonds.

NB. De inschryving voor vreemdelingen zal kunnen geschieden op den dag der representatie, volgens bepaling in de voorige advertissement.

Den 18den Maart 1831.

UITTREKSELS UIT ARNHEMSCHE COURANTEN.

Brussel, Dec. 6.—(*Uit eenen brief.*)—Hier ter stede blyft alles in de diepste rust, doch het vertrouwen is geheel verloren, en de onvergenoegdheid op het congres neemt steeds toe, over de onbezonnenheid van het afzweeren van de familie van onzen Koning ; men begint hier hoe langer hoe meer een dreigend onheil in te zien, hetwelk onmogelyk anders dan ten nadeele van Belgie kan losbarsten.

Parys, Dec. 3.—Gisteren is op de beurs het gerucht verspreid, dat er eene *offensive* en *defensive alliantie* tusschen Engeland en Frankryk gesloten was. Een ministerieel blad zegt heden, dat nog geen zoodanig traktaat gesloten is ; maar dat misschien wel eenige denkbeelden, welke er toe leiden kunnen, zullen zyn voorgedragen. Het voegt er by : "het plan van een naauw verbond tusschen Frankryk en Engeland is altyd in de gedachten geweest van mannen, die groote staatkundige inzigten hadden. Sedert lang heeft men gezegd, dat, zoo de beide natien zich verstaan konden, zy de meesteressen van de wereld zouden worden. De alliantie zou gewis de drie mogendheden, welke zich de heerschappy van Europa hebben toegeëigend, zeer mishagen. Onze vloten zouden zoo doende, in geval van oorlog, ruim baan hebben om in de Oostzee, de Middellandsche- en de Noordzeeën te kruissen, alsmede om, des noods, troepen op onderscheidene afleidingspunten te ontschepen, zoo als in Hanover tegen Pruissen, terwyl men die mogendheid te gelyker tyd aan den Ryn zou aanvallen ; en in Italie, om dit land tegen Oostenryk in opstand te brengen.

Parys, Dec. 6.—In de zitting van de kamer der afgevaardigden van gisteren, gaf de generaal Richemond te kennen, dat hy het voor meer dan waarschynlyk, ja voor onvermydelyk hield, dat uit de gebeurtenissen in Belgie een oorlog zou voortvloeijen, en daar Frankryk de meeste aanspraak had op dit land, hetwelk toch op zich zelve niet bestaan kon, wilde hy, dat hetzelve zoodra mogelyk zoude bezet worden. "Dat men niet spreke," zeide hy, "van het schenden van traktaten! De hoofdwet van alle regeringen is het heil van den staat. Hebben de Engelschen gearzeld, om in vollen vrede en in goede vriendschap met Denemarken, zich van al deszelfs schepen meester te maken, alleen omdat zy ons konden overgeleverd en tegen hen gebruikt worden? "Men behoefde zich, volgens hem, te minder aan de bedoelde traktaten te storen, daar zy niet vrywillig aangenomen, maar veel eer met geweld opgedrongen waren.

De minister van buitenlandsche zaken antwoordde, dat Frankryk geenszins Belgie zal bezetten, zoo lang dit land door de legers van andere mogenheden geëenbiedigd wordt. "Van ons, zeide hy, zal de oorlog niet komen. Wy hebben gezegd niet te zullen dulden, dat het beginsel der non-interventie geschonden wierd.— Maar dit beginsel strydt ook met alle denkbeelden van uitbreiding. Door hetzelve staande te houden, hebben wy geenszins gemeend, dat een souverein geen geweld van wapenen zou mogen gebruiken om zyn gezag te herstellen in een gedeelte zyner staten, dat er zich aan onttrokken mogt hebben. Wy willen de wereld niet afloopen, om al degenen, die zich misnoegd toonen, te ondersteunen, maar standvastig blyven in de handhaving van het staatsregt, waarop de onafhankelykheid der ryken van Europa berust. De vredelievende verzekeringen, welke wy van alle kabinetten ontvangen, zyn duidelyk en stellig. De zaken van Belgie worden thans te Londen tusschen de groote mogendheden met gemeen overleg behandeld, en de gelukkige afloop dezer onderhandelingen is meer dan waarschynlyk. Uit de wapeningen in het Noorden heeft men noch eenen aanstaanden, noch eenen meer verwyderden oorlog te duchten. Zy ontspruiten uit eene dwaling. Vyanden van onze revolutie hadden zoeken te verspreiden, dat onze rust maar schynbaar was ; dat er eene geheime magt over de regering heerschte en de veiligheid van Europa bedreigde. Wy hebben reden om te denken, dat de Czaar, thans beter ingelicht, in de nieuwe regering vertrouwen zal stellen." Deze verzekering des ministers gaf algemeen genoegen.

—De Koning heeft den heer *Rouget de Lisle*, maker van de Marseillaansche marsch, tot ridder van het legioen van eer benoemd.

—Men schryft uit Duinkerken, dat een tienduizendtal geweren, die uit Engeland voor de provisionele regering van Belgie gezonden waren, aldaar niet hebben mogen ontscheept worden. Men meent, dat de twee schepen, welke dezelve aan boord hadden, later by Ostende gelost hebben.

Warschau, Dec. 5.—De generaal *Chlopicki*, die geheel hersteld is, is tot dictator des ryks benoemd geworden, en de provisionele regering zal dus aftreden.

Frankfort, Dec. 9.—Volgens brieven, welke alhier uit Warschau ontvangen zyn, was de revolutie, welke aldaar ontstaan is, allereerst tegen den grootvorst *Konstantyn* gerigt. Dezelve had namelyk eenige dagen vóór het uitbarsten van den opstand verscheidene personen laten in hechtenis nemen, en dit had op het volk zulk een kwaden indruk gemaakt, dat troepen en burgers gezamenlyk op zyn kasteel aanvielen. Hy was gelukkig by den aanval reeds gevlugt; het kasteel werd echter verwoest. De stryd tusschen de Polen en Russen is verschrikkelyk geweest. Het getal gesneuvelden en gekwetsten moet duizenden beloopen. De Polen hebben vast besloten, het oprigten van een Russisch observatie-leger in hun land niet te dulden, zoo wel uit vrees voor de verspreiding van de *cholera morbus*, als ten gevolge der opruijing van vreemde zendelingen, die hun hebben trachten te doen begrypen, dat thans het tydstip gekomen was om het Russische juk af te werpen en de vryheid en nationale zelfstandigheid te herwinnen.— Men denkt, dat Oortenryk en Pruissen spoedig maatregelen zullen nemen, ten einde de Poolsche opstand niet naar een gedeelte van hunne staten oversla. Voor de Brabanders en Franschen moet dezelve eene gewenschte gebeurtenis zyn, vermits de vreemde mogendheden nu meer en meer zullen terug gehouden worden om zich met hunne zaken te bemoeijen.

December 10.—Volgens de jongste brieven uit Warschau, moet de revolutie aldaar een ware *Siciliaanscke Vesper* geweest zyn. De Polen stellen tot eerste voorwaarden, die vervuld moeten worden : 1.) Verwydering van den grootvorst *Konstantyn* ; 2.) verwydering van alle Russische troepen ; 3.) bezetting van alle posten en ambten door inboorlingen.

December 11.—Onder de voorvallen te Milaan verneemt men nader het volgende. By gelegenheid, dat de "Stomme van Portici" in den schouwburg zou gegeven worden, zou er een oproer uitbarsten. Het was daarby ook vooral op den persoon van den kommanderenden generaal *van Walmeden* gerigt. Deze werd echter ter regter tyd daarvan onderrigt en nam derhalve zyne maatregelen. Toen nu by het tusschenbedryf zich een onbehoorlyk geraas in het opgepropte lokaal liet hooren, ging plotseling het gordyn in de hoogte, en het tooneel was met een talryke schaar Hongaarsche grenadiers bezet. Zulks deed de gewenschte uitwerking op de onruststokers. Buiten den schouwburg waren ook maatregelen genomen en verscheidene verdachte personen werden naar de gevangenis gebragt.

Van de Poolsche Grenzen, Dec. 4.—Van de voorvallen te Warschau sedert den 30sten November heeft men slechts enkele korte berigten. Volgens dezelve, zyn er verscheidene pogingen aangewend om eene toenadering tusschen Zyne Keizerlyke Hoogheid den grootvorst Cezarewitsch en den raad van bestuur te bewerken ; doch dezelve zyn tot dus verre vruchteloos afgeloopen. Nogtans meldt men, dat zich den 2den December weder vier leden van den raad naar het hoofdkwartier van Zyne Keiz. Hoogheid begeven hebben. Gisteren is te Warschau het volgende berigt aangeplakt :

1.) Zyne Keizerlyke Hoogheid verzekert, dat het zyn oogmerk niet is geweest, om met de troepen onder zyne bevelen de stad aan te vallen. Mogten de vyandelykheden weder beginnen, dan zal dit 48 uren te voren bekend gemaakt worden ;

2.) Zyne Keizerlyke Hoogheid wil het voorgevallene aan Zyne Majesteit voordragen, om het te vergeven en te vergeten ;

3.) Zyne Keizerlyke Hoogheid verzekert, aan het Littausche korps geen bevel gegeven te hebben om binnen het koningryk Polen te rukken ;

4.) De gevangenen zullen in vryheid gesteld worden.

Het Poolsche regement garde jagers, eenige detachementen Poolsche infanterie en verscheidene stukken geschut, die tot dus verre by den grootvorst gebleven waren, zyn naar Warschau teruggekeerd, terwyl Z. Keiz. H. gisteren morgen, om elf uur, aan het hoofd der Russische troepen, over Gora naar Brezesc-litewski zou getrokken zyn. De openbare veiligheid is te Warschau door de nationale garde hersteld en voor de woningen der drie zich aldaar bevindende consuls zyn schildwachten geplaatst.

Naschrift.—Zoo even vernemen wy, dat gisteren ook te Kalisch een oproer is uitgebarsten. De kozakken op de grenzen zyn, zegt men, ontwapend en de kommandant der stad gevangen genomen. Men voegt er by, dat zich aldaar onverwacht een niet onaanzienlyk getal Poolsche edellieden vertoond heeft.

Zwitserland, Dec. 7.—De opstand in Zwitserland breidt zich dagelyks meer en meer uit, en de opstandelingen krygen overal de bovenhand. Gisteren avond heeft de gewapende landstorm de stad Aarau zonder tegenstand ingenomen, en dadelyk ook eenen troep afgezonden om de vesting Aarburg te bezetten. In de stad Bern heeft zich, ten behoeve van de volksparty, eene burgerwacht van 1500 man opgeworpen, aan welke de studenten zich aangesloten hebben. De opstand is tegen de erfelyke aristocratie gerigt; maar niet overal is by de opstandlingen uitgemaakt welke plannen zullen volvoerd worden. Te Freyburg zyn mede reeds gewapende lieden binnengerukt, en de dadelyke uitbarsting van eenen burgeroorlog is daar verhoed door een besluit van den grooten raad, om de staatsregeling te veranderen.

AFGELUISTERDE ALLEENSPRAAK VAN DEN BARON DE STASSART.

Wat ben ik toch een groot man, zoo in het staatkundige als geestelyke. De naam van NAPOLEON verdient niet meer, dan naast den mynen genoemd te worden en zal in de *Nederlanden* eigenlyk door denzelven glans en luister ontvangen. T' is waar : openlyk scheen hy myn heer te zyn : doch dit was de schuld der omstandigheden. Alles afgerekend, waarin deze hem bevoordeelden, was ik veel grooter dan hy. Hy speelde met den Paus als eene kat met de muis ; ik geef hem alle eer in het openbaar, en laat hem toch als een Poolschen beer naar myne pypen dansen. Hy was het Hollandsche vee in schyn genegen ; ik laat het hun steeds gevoelen, dat ik het hun nooit vergeven zal, dat zy niet in alle opzigten met my gelyk denken. Ja, hy mogt hun nog eenig genoegen gunnen, ik heb gezorgd, dat hun ook de schyn daarvan ontnomen werd. Daarom was ik gewis grooter dan hy!—Hy liet zich van den troon zetten ; by of op eenen troon ben en blyf ik even groot. Hy zetten het dikwyls op alle snaren ; ik liet nimmer een snaartje van myne viool springen. Neen, zoo dom groot ben ik niet, dat ik er leven en fortuin aan wagen zou. Het is waar, de Nederlandsche Koning heeft my een leelyk vuurtje gestoofd. *Achttien honderd gulden!* ONVERDIEND! !ZOO VEEL TE ERGER!!!..... 's jaarlyks te moeten missen.— —Maar het is parbleu nog niet in het vaatje, waar het in zuren zal. Heb ik dan niet, toen hy, en zyn medemakker in *Pruissen* DE POTTER, TIELEMANS, BARTELS en DE NEVE gaarne, door een wervelwind, op het schraalste en ongezondste eiland hadden verwaaid gezien, voor hen verlof by het Fransche bestuur verworven, dat zy vry en ongehinderd in het schoone *Frankryk* mogten binnen treden? Hoe of dat snuifje die heeren bevallen zal!—en dat schuim, hetwelk ik als prefect blakeren liet, welk een zuur gezigt het hierby zetten zal. Ha! ha! ha! *Hoc opus, hic labor!!* —Dat is myn werk!!! Dan ik heersch niet alleen in de *Nederlanden*. Neen! ook *Frankryk* zal mynen magtigen invloed ondervinden. Die anti-jezuitische raddraayers in *Frankryk* hebben KAREL X en zyne amusante vrienden wel van troon en kussen geknikkerd ; maar geen nood! Ik zal dat in hun oog schoone werk bezoedelen, dat er geen glans aan te bekennen is. Reeds taant de luister van de jongste revolutie, door DE POTTER en consorten, gezworene vyanden van rust en vrede, om pogingen tot derzelver omverwerping in de *Nederlanden* uit het land gebannen, in het constitutionnele *Frankryk* toe te laten. Reeds— doch laten wy ons zelven niet vooruit loopen. Dit zy en blyve myn besluit:

Koningen zullen voor my sidderen en de Paus zal my eens heilig verklaren!

NEDERLANDEN.

Maastricht, Nov. 22—(*Uit eenen brief.*) Men heeft in Holland uit de verschillende dagbladen, genoeg kunnen zien, dat alle voordeelen voor de muitelingen in Braband grootendeels aan verraad van de ingezetenen en afval van de militairen is toe te schryven geweest ; dan men weet niet, hoedanig de staat van zaken in deze belangryke vesting is, en het zal dus myne landgenooten niet onverschillig kunnen zyn, daaromtrent ook eenig stellig berigt te ontvangen, waaraan ik U derhalve verzoek eene plaats in uw geacht dagblad te vergunnen.

Zoodra de onlusten in Belgien waren uitgebarsten, bespeurde men spoedig, dat ook het grootste getal der ingezetenen van Maastricht, opgewonden door eenige jonge regtsgeleerden, en vooral door de redacteurs van het dagblad *l'Eclaireur*, den opstand was toegedaan. Niettegenstaande deze stad, door derzelver vereeniging met Noord-Nederland, de grootste voordeelen had bekomen, de handel met reuzenschreden was vooruitgegaan, de fabrieken, die, tydens de Fransche overheersching, geheel waren te niet gegaan, op nieuw herleefden, en in een woord, de welvaart alle bedenking overtrof, waren de meesten onvergenoegd en verlangden het herstel der zoogenaamde grieven. Vele jonge lieden, en daaronder eenige, welke posten en ambten bekleedden, verlieten de stad, en schaarden zich onder de vanen der oproerlingen ; eenige anderen begaven zich naar Brussel, ten einde van het oogenblik te profiteeren, om allerlei posten en ambten te bejagen, waartoe zy, uit hoofde hunner nietigheid, onder een wys en voorzigtig gouvernement, nimmer zouden hebben kunnen geraken.

De ondankbaarheid der meeste ambtenaren, die met weldaden door het bestuur overladen waren, kende geene palen, zoo dat ook deze hunne posten en bedieningen verlieten, om by het provisioneel gouvernement nog grootere voorregten te gaan afbedelen. Zoo zagen wy in de eerste plaats den advocaat van de administratie der belastingen, die jaren lang eene aanmerkelyke jaarwedde en andere voordeelen heeft genoten, deze betrekkingen verlaten, om als raadsheer in het hof van Luik

Bij dit Nummer behoort een Vervolg.

zitting te gaan nemen; zoo verdween eensklaps de procureur crimineel, die, behalve het traktement, aan dien post verknocht, sedert jaren lang nog eene aanmerkelyke toelage als chef van de hooge politie heeft genoten, om den post van advocaat-generaal bȳ het hof te Luik, waartoe hȳ door hetzelfde provisioneel gouvernement was geroepen, te gaan bekleeden; zoo telde men onder de grootste en hevigste voorstanders van de rebellen den administrateur van 'srȳks schatkist, een jong mensch, die sedert drie jaren aan zynen vader in dien post is opgevolgd, terwyl aan dezen laatsten een aanmerkelȳk pensioen is toegekend, en deze, benevens deszelfs andere zoon en schoonzoon, tot ridders van de orde van den Nederlandschen Leeuw zȳn benoemd; zoo hoorde men dezen administrateur, benevens een hoofd-ambtenaar van het bestuur der registratie en domeinen, ofschoon uitlander, en dus alles aan de grootmoedigheid van den Koning te danken hebbende, zich van den morgen tot den avond openlȳk uitlaten tegen het bestuur van Z. M., en in het geheim conspirerende tegen het wettig gezag; zoo bleven, in een woord, maar weinige ambtenaren aan eed en pligt getrouw. De proclamatie van Z. K. H. den Kroonprins, waarbȳ de onafhankelȳkheid van Belgien erkend wordt, verscheen daarop, en eenige andere, die zich tot dat oogenblik hadden stil gehouden, kwamen nu ook hunnen bȳval aan de nieuwe orde van zaken aan den dag leggen; naauwelȳks toch was de oproeping tot de kiezing der leden voor het nationaal congres alhier bekend geworden, of velen verlieten de stad, om hunne keuze te Tongeren te gaan uitbrengen, en aldaar nog eenen nieuwen voorraad van kwaden geest te gaan opdoen, om dien vervolgens alhier te komen verspreiden.

Reeds van den aanvang der onlusten had Zyne Majesteit aan den hoog bejaarden heer luitenant-generaal *van Heldring*, kommanderende het groot militair kommando, eervol ontslag verleend, en als opperbevelhebber dezer vesting benoemd den heer generaal-majoor *Dibbets*; van dat oogenblik af werden de doelmatigste maatregelen genomen tot het in staat van beleg stellen der vesting; spoedig kwamen eenige Hollandsche troepen de bezetting, tot op dat oogenblik grootendeels uit Belgen bestaande, versterken, en deze geraakten weldra in de gelegenheid, om bewȳzen van hunnen moed en beleid te geven:—het garnizoen van Luik had zich vroeger in de citadel dier stad moeten retireren, hetzelve was van geene genoegzame levensmiddelen voorzien; eenige reizen was het gelukt daarin eenigen voorraad aan te brengen; eindelȳk wilde men de citadel, door het aanvoeren van een genoegzaam approvisionnement, immers voor eenigen tȳd, in staat stellen, om een geregeld beleg te kunnen doorstaan, en de directie van het konvooi, daartoe bestemd, werd dan ook aan den alhier mede in garnisoen zȳnden generaal-majoor *Daine*, (zoo men wil, op diens eigen verzoek) opgedragen.—Het konvooi vertrok dan ook werkelȳk hier van daan, onder dekking van eenige infanterie, de noodige artillerie met twee veldstukken, en een eskadron van de 1ste afdeeling kurassiers. Op een te geven sein moest een gedeelte van de bezetting der citadel uittrekken, om hetzelve te gemoet te komen, en alzoo allen overval van den kant der muitelingen voor te komen. In de voorstad van Luik aangekomen, begaf zich de generaal *Daine*, alleen vergezeld van zynen aide-de-camp, bȳ den bevelhebber der Belgische krȳgsmagt, en het schynt, dat hy met dezen eene overeenkomst trof, volgens welke de doortogt der levensmiddelen enz. [illegible]yelyk zoude kunnen plaats hebben; de voertuigen, waarop een en ander geladen was vervolgden dus hunnen weg, en het escorte bleef stand houden in de nabȳheid der voorstad, dan naauwelȳks waren de levensmiddelen tot in het midden der voorstad gevorderd, of men zag uit eenige stukken geschut der muitelingen plotseling op onze troepen vuur geven, en deze te gelyker tȳd op de wagens aanvallen en dezelve plunderen. De kurassiers hieuwen daarop dadelȳk in, sabelden alles omver wat hun voorkwam, en verdedigden zich tot het uiterste als leeuwen, veroverden het geschut der aanvallers en een hunner vanen, en zouden toen nog het konvooi behouden in het citadel hebben gevoerd, indien de andere troepen bȳ tȳds waren te hulp gekomen; doch behalve de artillerie, aangevoerd door den luitenant *Doorman*, kwam niemand opdagen, en het verraad zegevierde dus in zoo verre, dat een gedeelte der levensmiddelen, benevens twee door veroverde stukken geschut en een veldstuk, dat door de slechte wegen en vergravingen was onbruikbaar geraakt, moesten worden achtergelaten en de troepen met het nog geredde gedeelte der levensmiddelen naar Maastricht terugtrokken.

Op het vallen van het eerste schot, waren er ook troepen uit de citadel aangerukt, en ook deze, ofschoon grootendeels uit Walen bestaande, rigtten eene onbegrȳpelyke slagting onder de muitelingen aan, zonder echter de levensmiddelen te hebben kunnen magtig worden. Van dat oogenblik geraakte de meergenoemde *Daine* in verdenking; reeds vroeger had men hem alhier altȳd omringd gezien van menschen, die de goede zaak voorzeker niet waren toegedaan, er kwamen allerlei geruchten omtrent zȳn dubbelzinnig gedrag in omloop; eenigen nog verdedigden hem, anderen geloofden, dat het onmogelyk was, dat hȳ, die allerlei weldaden van den Koning genoten heeft, wiens schulden meermalen door de milddadige tusschenkomst van Z. M. zȳn afgekweten, zȳnen weldoener zoude hebben kunnen verraden. Dan het schȳnt, dat er bewȳzen genoeg van zȳne ontrouw bestonden, want korte dagen daarna bekwam hȳ order, om zich naar Utrecht te begeven, en vertrok bȳ ook werkelȳk van hier, echter niet, zoo als men verwachtte, om zich naar zyne bestemming te begeven, maar alleen, om zȳne dienst, zoo als het spoedig bleek, aan de muitelingen te gaan aanbieden; en naauwelȳks was hȳ vertrokken of men bekwam het bewȳs, dat hȳ zich ook reeds in deze stad had bezig gehouden, om eenige troepen te debaucheren, om, ware het mogelȳk, aan het hoofd van dezelve, en, onder medewerking van een gedeelte der burgerȳ, het overige garnisoen te overvallen en de stad alzoo ook aan het wettig gezag te onttrekken. Zȳne opgevolgde proclamatiën en gehouden gedrag, waarvan ik u in het vervolg nog wel eens het een of ander zal mededeelen, ontmaskeren hem ten volle.

De militaire autoriteit moest nu wel bedacht worden op middelen, om alle verder verraad van binnen voor te komen en den aanval van buiten, zoo niet geheel onmogelȳk, dan ten minste allermoeijelȳkst te maken, en de generaal *Dibbets*, die in allen deele het vertrouwen, dat Z. M. in hem gesteld heeft, weet te regtvaardigen, was dus van toen af onvermoeid tot dat doel bezig. In eene der belangrȳkste en sterkste vestingen geplaatst, omringd van een garnisoen, waarvan wel het grootste gedeelte met den besten geest bezield was, doch waaronder zich ook eenige bevonden, wier bedoelingen niet zuiver zȳn, begon bȳ de scheiding tusschen de troepen daar te stellen en verwyderde dus spoedig meest alle die militairen, welke tot de Belgische provincien behooren. Aan de officieren van allerlei graad en rang, in diezelfde provincien geboren, werd het vrȳ gelaten, om naar hunne haardsteden terug te gaan, of wel eenen nieuwen eed van getrouwheid af te leggen. Velen en wel de meesten hebben het eerste verkozen en zȳn grootendeels dadelȳk weder bȳ de muitelingen in dienst getreden; een enkel Noord-Nederlander, de luitenant *Verspick*, van het 3de bataljon veldartelerie, heeft zȳn korps de schande aangedaan van hetzelve insgelȳks te verlaten, om zich naar Belgien te begeven; eenige weinigen waren reeds vroeger zonder permissie vertrokken, en dus in den volsten zin gedeserteerd; het getal militairen der bezetting was daardoor merkelȳk verminderd, doch de moreele magt des garnisoens werkelȳk vergroot.— Een gedeelte der burgerȳ had ook, zoo niet door daden, dan toch door gesprekken en verdachte gedragingen eenen slechten geest aan den dag gelegd, en tegen overhoopt verraad van binnen moesten dus allerlei maatregelen genomen worden. Aan eenige ingezetenen werd de stad ontzegt; anderen die vroeger de stad verlaten hadden, werden belet, om in dezelve terug te keeren; weder anderen werden onder bȳzonder toezigt der politie geplaatst, en gewaarschouwd, dat, bȳ den eersten verkeerden stap, strenger met hen zoude gehandeld worden; de dienstdoende schutterȳ werd gelicentieerd en derzelver wapenrusting ingetrokken; alle wachthuizen, vooral die aan stads poorten, benevens de toegangen tot den kapitalen wal, werden versperd en overal van noodig geschut voorzien en alzoo tegen overrompeling volkomen gewaarborgd; in één woord, niets werd verzuimd, om den weldenkenden burger gerust te stellen en den kwaadwilligen af te schrikken, waardoor de stad tot eene hoogte van verdediging is gebragt, waarin welligt zich nimmer eene Nederlandsche vesting bevonden heeft.

De opperbevelhebber, dag en nacht bezig, om alles zelf te besturen en voor te schrȳven, vindt zich in deze zȳne pogingen door al de andere militaire chefs en subalterne officieren krachtdadig ondersteund; het getrouw gebleven en van verraders gezuiverd garnisoen is met den besten geest bezield, en elk soldaat getroost zich de vierdubbele en bȳna ongehoorde dienst waartoe hȳ verpligt is, uithoofde van de geringheid der bezetting, naar gelang van de uitgestrektheid der fortificatie-werken. Meermalen schȳnt de opperbevelhebber op versterking der bezetting te hebben aangedrongen, dan, ofschoon deze niet komt opdagen (*) is het hem gelukt door andere middelen de vesting zelf tegen eenen geduchten aanval te verzekeren; aan voorraad van levensmiddelen, brandstoffen, krȳgsbehoeften enz. ontbreekt ons niets; en, ofschoon de poorten der stad bȳ aanhoudendheid gesloten zȳn en blyven, wordt op de marktdagen aan alle landlieden vrȳen toegang tot het aanbrengen van mondbehoeften verleend, zoo dat de opperbevelhebber de menschlievendheid en het belang der burgerȳ met beleid, moed en onversaagdheid weet te paren. Voor het oogenblik is er dus niets te vreezen voor het behoud dezer belangrȳke vesting; konden echter nog eenige goede Hollandsche troepen, vooral artilleristen, het garnisoen komen versterken, dan zeker zouden de brave troepen daardoor eenigzins verligt kunnen worden in hunne zware dienst en de gerustheid van burger en militair nog merkelȳk toenemen. Dan wat zal ons het in het vervolg zȳn? Vóór de vereeniging van Belgien met Nederland waren de steden Maastricht en Venlo benevens eenige gemeenten van het platte land (vóór 1794 deel gemaakt hebbende van de generaliteit) in naam van den toen souvereinen Vorst in bezit genomen en bȳ Noord-Nederland ingelȳfd; deze inbezitneming door de verbondene mogendheden erkend en goedgekeurd, en dien ten gevolge bȳ de grondwet van 1815 als een integrerend gedeelte van den staat der Vereenigde Nederlanden verklaard, zoo dat dan ook aan verscheidene ingezetenen dezer landen in de provinciale staten van Noord-Braband hebben zitting genomen;—naderhand is wel Maastricht tot de hoofdstad der provincie Limburg verheven, maar de Noord-Nederlandsche wetten, vroeger alhier afgekondigd, zȳn in werking gebleven. Wordt nu de gewelddadige afscheiding der zuidelyke provincien door den opstand bewerkt, door verdrag of bemoeijing der bondgenooten, bevestigd, hoe zal men dan dit gedeelte des rȳks beschouwen? Zullen onze Noord-Nederlandsche broeders ons verlaten, of zullen zȳ op de integriteit van het rȳk, zoo als het was tȳdens de vereeniging met Belgie, aandringen? Het weldenkend gedeelte der ingezetenen hoopt het laatste, en verwacht dus, dat, ofschoon zȳ thans niet vertegenwoordigd zȳn in de Tweede Kamer der Staten-Generaal, er echter wel leden in dezelve zullen gevonden worden, die zich onze belangen zullen aantrekken en ook dus bȳ Zȳne Majesteit onze voorsprekers zullen zȳn.

In mȳne vrȳwillige ballingschap schiet mȳ tȳd genoeg over om nog meer bȳzonderheden mede te deelen, en ik zal mȳ dus gaarne daarmede bezig houden, indien mȳn geschrȳf niet ongevallig is.

Een gewezen inwoner van Maastricht.

(*Arnh. Courant.*)

(*) Men weet, dat sedert het schrȳven van dezen brief, de hertog *van Saksen Weimar* nieuwe troepen in de vesting heeft gebragt.

OPROEPING!

Secretary van het Gemeente-Bestuur,
den 16den Maart 1831.

OP deswege bekomene authorisatie van het Gemeente Bestuur dezes Eilands, roept de ondergeteekende Ambtenaar van den Burgerlyken stand, de navolgende personen op, om de door hun sedert primo January 1831 gedane aangifte overeenkomstig § 1 der publicatie van den HoogEd. Gestrengen Heer Directeur ad-interim in Rade dd. 18 January 1831, als nog voor of uiterlyk op den 15den April aanstaande te komen bewerkstelligen, ten einde daarvan de behoorlyke inschryving op de Regısters van den Burgerlyken stand gedaan worde, namelyk:

Voor aangiften van Geborenen.

J. H. Dovale voor aangifte der geboorte van Mozes.

Maria Theresa Houtschilden	voor do.	„	Anna Dorothea.
Juanna Ignees	„	do.	„ Cleantis.
Alexander Louffer	„	do.	„ Alexander.
Florencia Malentje	„	do.	„ JohanMarten
Mathias Rama	„	do.	„ Fulgencia Paulina
Jean Francois	„	do.	„ Prisca Virgen
Maria Louisa	„	do.	„ Jesus Maria
Johanna Paula	„	do.	„ MariaPaulina

Voor aangiften van Gestorvenen.

BasilieModest voor aangifte van het overlyden vanJohannes Bangelista

Stephanus de Jezus voor aangifte van het overlyden van Manuel deJezes

Loran de Latry	„	„	„	„ „ David Calvo
J. Curiel	„	„	„	„ „ Els. vanSal. Nams. de Crasto
Gysbertha Cardoze	„	„	„	„ „ ManuelJezes
Cicilia Manuela	„	„	„	„ „ CarolinaMolina

En wordt mede ter kennisse gebragt van de genen wier kinderen vóór den eersten der maand September 1830 geboren en daarna niet gedoopt of op de Registers van geboorte ingeschreven zyn, dat, aangezien die geboorten anders niet zouden kunnen worden geconstateerd, by den ondergeteekenden ook daarvan de aangif. ten binnen den hiervoren bepaalden tyd zullen kunnen en moeten geschieden; zullende, na verloop van den hierby gegevenen termyn, de wet tegen de nalatigen worden toegepast en dezulken zich de, daaruit voor hun voortvloeijende schaden, zelven te wyten hebben.

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MAART.

14. bark Vanilla, Jones,	St. Thomas
—— Margaritha, Buelta,	Coro
18. bark Twee Gebroeders, Eskeldson,	St. Thomas

UITGEKLAARD—MAART.

12. golet Rita, De Lima,
15. golet Gran Maria, Agostini,
16. brik James Coulter, Watson,
17. brik Generaal Borgella, Pontilius,
18. golet Traffic, Wallece,
—— Angerona, Gifford,

Uittreksel uit een' brief van Caracas.

"Bolivar bad zich van Monagas, welke in de provincie Barcelona het bevel voerde bediend, om eene afwending in die streken ten zynen voordeele te doen plaats vinden; Monagas greep als middel tot den opstand aan, de weigering van het gouvernement van Valencia op zyne onbescheidene vraag van aan hem te geven het benoemde gebouw genaamd *Casa de la Guaira*, hetwelk gebruikt wordt voor de Tresorie, de douanes en den plaatselyken kommandant, en vroeger aan de filippynsche kompagnie behoorde. Bolivar nam zyne verstoordheid over die weigering te baat om hem tot den opstand over te halen en zond hem daartoe, over Curaçao, twee duizend doubloenen, waarmede het aan Monagas gelukte eenige ondergeschikte autoriteiten om te koopen en een hoop volks op de been te brengen, waarmede hy een aanval op Guayana deed, doch welke geheel werd afgeslagen en bloedige gevolgen voor hem had. Het eiland Margarita, door eenige dwaashoofden van invloed verleid, voegde zich echter aan zyne zyde, doch daarentegen bleef Generaal Bermudez er volstrekt buiten en zulks maakt vry wat indruk op den hoop, welkers leiders zich zochten staande te houden door het gemeen te doen gelooven dat het berigt van het overlyden van Bolivar onwaar was. Zooras echter te Cumana zulks bekend en Don Jose Maria Otero (: welke om er zich van te verzekeren naar Curaçao gereisd was:) hetzelve bevestigd werd, begon de moed der opstandelingen te zinken en doet zulks nog meer sints generaal Mariño aan het hoofd van twee duizend llaneros van de Apure, drie duizend Veteranen en twee duizend man militie, benevens het bataillon Anzoategui en vier honderd man kavallerie naar het oosten gerukt is, om ingeval de pogingen van de Heeren Martin Tovar en Alex. Fortique, als kommissarissen ter bevrediging door het gouvernement afgezonden, niet onmiddelyk van gewenscht gevolg zyn, de zaak gewapenderhand te eindigen, zoo dat wy, aangezien de mannen welke aan het hoofd des opstands zyn (: Monagas en de Mulat Rojas:) dezelve thans als reeds gedempt beschouwen."

Uittreksel uit den London Atlas *van den 2den January* 1831.

Het nationaal kongres te Brussel hield zich op den 22sten en 23sten December bezig met het 12de Artikel 2de kapittel van de Constiutie, "*over de regten der Belgen*" waarby, onder anderen, alle tusschenkomst der wetten of regering in de uitoefening van den eeredienst wordt verboden.

Het volgende is eene schets van een gedeelte van hun budget, by eene wet voorgesteld:

De civile lyst van den toekomstigen Souverein te worden bepaald op vyf maal honderd duizend gulden—en voor uitgaven van het Ministerie vyf duizend gulden.

De traktementen voor de gedeputeerden te verminderen op vyf honderd en drie honderd gulden.

Het toegestane voor R. C. eeredienst te blyven zoo als zulks vroeger is geweest.

In de provincie Luik is eene vergadering gehouden, bestaande uit de groote grondeigenaars en bezitters van yzer en kolenmynen, tot het vervaardigen van een verzoek aan het congres om voor hen te bewerken faciliteiten in Holland voor het *debouché* van hunne voortbrengsels; en hierby zal als eene opmerkelyke daadzaak kunnen worden beschouwd, (in aanmerking nemende hetgeen onlangs voorgevallen is, en de wending welke de conferentie alhier hebben genomen), dat die rekwestranten, in zeer duidelyke termen, wenken geven dat het plaatsen van den Prins van Oranje aan het hoofd van het nieuwe koningryk, de beste wyze zoude zyn om zoodanige voordeelen voor hen te verzekeren.—Het wordt gemeld dat die gelyke gevoelens te Gend zoowel als te Antwerpen bovendryven en van daar soortgelyke petitien werden te gemoet gezien.

Parys, Dec. 15, 1830.—In Belgie wordt eene algemeene kreet geheven van beklag en ellende van Ostende af tot Antwerpen —van Antwerpen tot Maastricht en van Maastricht tot Luxemburg. De landlieden welke zoo gelukkig, zoo arbeidzaam en zoo gegoed waren, zyn nu ongelukkig ledig en bedelende, hunne landen worden niet bebouwd, hunne schuren zyn geledigd —hunne hoerderyen verbrand of geplunderd—hunne kerken worden niet meer bezocht—hunne geruste en warme woningen zyn niet langer de tooneelen van huisselyk geluk en landelyke tevredenheid, maar alles is regeringloosheid—oneenigheid en revolutie. Te Brussel ziet men niemand op de straten dan gewapende boeren,—de markten worden schaarsch voorzien—de huizen van negotie failleeren en die welke iets uit den algemeenen schipbreuk hebben kunnen redden, verlaten het land. Antwerpen, weinige maanden geleden het *entrepôt* van Noordelyke Europa, is thans zoo doodsch en eenzaam als een verlaten Hongaarsch dorp. Gend weleer eene stad het verblyf van koningen waardig, wordt door tegenover elkander staande partyen van een gereten en vernield. Luxemburg is in eenen staat van oproer en vader tegen zoon, of zoon tegen vader vechten er voor partyen. Eenigen willen er eene vereeniging met Holland, anderen met Belgien, en de meerderheid zucht om eene afscheiding van geheel de wereld, om ten minsten de gruwelen der naderende omwenteling te ontgaan. Het kongres is beschroomd om in deszelfs handelingen voort te gaan; de besluiten welke het reeds genomen heeft, wenscht het te kunnen herroepen, en de stemmen van heden worden door die van morgen vernietigd—eenige willen eene vereeniging van Belgie met Frankryk; anderen een gemeenebest—weder anderen eene monarchie—anderen eene alliantie met Engeland—waar tegen zich wederom anderen aankanten.

Antwerpen is letterlyk in staat van beleg. De Schelde is geblokkeerd—Maastricht is mede in staat van beleg—de noordelyke provincien van Belgie zyn algemeen in eenen staat van oproer. De armen zyn er tot de noodzakelykheid gebragt van zich met groenten te moeten voeden, en welligt zal ook spoedig dit hun eenig voedsel te kort schieten—Bankroeten, bedelary, ziekten, sterfte, vernieling en de dood, ziedaar de zekere gevolgen der Belgische omwenteling.

Verdere uittreksels uit de jongstleden ontvangen Nieuw Yorksche Nieuwspapieren.

NIEUW YORK, *Feb.* 22.

Protocol der byeenkomst gehouden in hetBureau van buitenlandsche zaken den 30*sten December* 1830, *tegenwoordig de gevolmagtigden van Oostenryk, Frankryk, Groot Brittanje, Rusland en Pruissen.*

"De gevolmagtigden der vyf mogendheden ontvangen hebbende de plegtige toestemming van het Belgische gouvernement in den wapenstilstand welke aan hetzelve is voorgesteld geworden en welke de Koning der Nederlanden heeft aangenomen; en het Kongres van Ministers dus vervuld hebbende door het doen ophouden der vergieting van menschen bloed, het eerste gedeelte der taak welke hetzelve op zich genomen had, zyn de gevolmagtigden byeen gekomen om te overwegen over de nog te nemen maatregels, met oogmerk om de verwarringen welke de in Belgie plaats gehad hebbende onlusten in het by traktaten van 1914 en 1815 vastgestelde stelsel te weeg gebragt, te verhelpen.

"Door Belgie met Holland, by de gemelde traktaten te vereenigen, hadden de mogendheden welke die traktaten onderteekenden en welkers gevolmagtigden in dit oogenblik vergaderd zyn, ten oogmerk het vinden van een juist evenwigt in Europa en de instandhouding van den algemeenen vrede te verzekeren.

"De gebeurtenissen in de laatste vier maanden voorgevallen, hebben ongelukkiglyk bewezen dat de volkomene en geheele vereeniging, welke de mogendheden verlangen tusschen de beide landen te bewerken, niet tot stand had kunnen worden gebragt; dat het onmogelyk zal zyn voortaan dezelve te bewerken; dat daarom hetzelfde oogmerk der vereeniging van Belgie met Holland vernietigd is; en dat het nu onvermydelyk geworden is het nemen van toevlugt tot andere schikkingen ter vervulling der voornemens welke die vereeniging ten doel had uittevoeren.

"Vereenigd met Holland en vormende een integrerend gedeelte van het Koningryk der Nederlanden, moest Belgie deszelfs aandeel en de Europische verpligtingen van dat koninkryk, zoo mede de verbintenissen welke de traktaten hetzelve met de mogendheden hadden doen aangaan, vervullen. Deszelfs afscheiding van Holland kan hetzelve van dat gedeelte dier verpligtingen en verbintenissen niet ontslaan.

"Gevolgelyk zal het Kongres overgaan tot het overwegen en beramen van nieuwe schikkingen, best berekend om de toekomstige onafhankelykheid van Belgie met de bepalingen van de traktaten, met de belangens en de zekerheid van de andere mogendheden en met de behoudenis van het evenwigt van Europa te vereenigen. Met dit oogmerk zal het Kongres middelerwyl de voortzetting van deszelfs onderhandelingen met de gevolmagtigden van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, het provisionele gouvernement van Belgie uitnoodigen om zoodra zulks mogelyk is, kommissarissen naar Londen te zenden, voorzien van instructien en genoegzame magt om geraadpleegd en gehoord te worden over alles wat de beslisselyke aanneming der boven bedoelde schikkingen, mag bevorderlyk zyn.

"Deze schikkingen kunnen op geene wyze hoe ook genaamd, de regten, welke de Koning der Nederlanden en het Duitsche bondgenootschap over het Groot Hertogdom Luxemburg uitoefenen, bekorten.

"De gevolmagtigden der vyf groote mogendheden zyn overeen gekomen dat dit protocol zal worden medegedeeld aan Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden en een afschrift toegezonden aan Lord Ponsonby en den Heer Bresson, met een daarby gevoegde brief ter mededeeling aan het provisionele gouvernement van Belgie.

Dit protocol werd, door Lord Ponsonby en den Heer Bresson, onder dagteekening van den 31sten December aan het diplomatieke Committée van het Belgische kongres medegedeeld, vergezeld van een "verbale noot" verzoekende zekere ophelderingen te mogen hebben; waarop het diplomatieko Committée in diervoege antwoordde:—"Het blykt aan het Committée dat daar het ontheffen van de blokkade en de vrye vaart op de Schelde de voorname voorwaarden van den wapenstilstand zyn en zelfs van de wapenschorsing bereids uitgevoerd op den 21sten November, was de eerste door de vyf mogendheden ondernomen taak, niet vervuld.

"Het evenwigt van Europa mag teffens verzekerd en de algemeene vrede onderhouden worden, met Belgie onafhankelyk, sterk en gelukkig te maken. Zoo Belgie zonder sterkte en zonder geluk blyve, zullen de nieuwe schikkingen gedreigd worden met het lot der staatkundige zamenspanning van 1815.

"Het onafhankelyke Belgie zal ongetwyfeld deszelfs aandeel in de verpligtingen jegens Europa moeten volbrengen, maar het zal moeijelyk zyn te beseffen welke die verpligtingen kunnen zyn, opgelegd door traktaten in dewelke het geen deel genomen heeft.

"De naar Londen gezondene kommissarissen zyn voorzien van genoegzame instructien om gehoord te worden op alle aangelegenheden van Belgie; en zy kunnen aan het Kongres van Ministers niet ontveinzen dat in de kritieke omstandigheden waarin de Belgische natie geplaatst is, zulks ongetwyfeld voor Belgie onmogelyk schynt een onafhankelyk estaat te kunnen uitmaken, zonder eene onmiddelyke waarborg der vryheid van de Schelde, of van het bezit der linkerzyde van die rivier, of het gansche der provintie Limburg en van het Groot Hertogdom Luxemburg behoudens deszelfs betrekkingen met het Duitsche bondgenootschap.

"Hunne Excellentien de gevolmagtigden van de vyf groote mogendheden zullen uit het door Lord Ponsonby en den Heer Bresson aan hen gegeven berigt, ligtelyk den hagchelyken toestand van het land en de onmogelykheid der verlenging van dezen onzekeren staat beseffen."